

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

OPEN ACCESS

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவியின் வாழ்வும் மொழியும்

ஆ. தீபா ^{a, *}, எ. கற்பகம் ^a

^a தமிழாய்வுத்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), கரூர்-639007, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

The Life of Husband and Wife in Sangam Literature

A. Deepa ^{a, *}, E. Karpagam ^a

^a Research Department of Tamil, Government Arts College, (Autonomous), Karur-639007, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

deepaathana@gmail.com

Received: 27-08-2022

Revised: 05-10-2022

Accepted: 08-10-2022

Published: 15-11-2022

ABSTRACT

If we want to know about a generation, it is enough to study their language and the antiquity of that language and if we want to study and know the antiquity of Tamil language, the best place for that is Sangam literature. The virtues of the Tamil language are love and valor which can be divided into internal and external life. Thus, we should know how lifestyle of husband and wife. In the Sanga, literature, the wife has great love for her husband. A wife is one who spends according to her husband's income and does not give up her husband in the society. The homeliness of a wife who graciously welcomes visitors is admirable in Sangam literature. Wife suffers a lot when husband goes abroad for his wealth. She regrets for their separation and her body becomes thin. She graciously entertains all the relatives and non-relatives who come to her house at all times. The husband also suffers a lot because of their separation. But soon the husband changes his thoughts in activities like making money and so on. But the Wife maintains hospitality, filial piety, social virtues etc. in love life and as well as in domestic life. One of the reasons for this situation is the Sangam era, the reason for this is that a woman maintains a home, fertility and hospitality. A leader maintains hospitality only for a while. The husband goes to the prostitute's slum and returns, even after knowing all this wife accepts him out of love. In Sangha literature, the wife always maintains a good moral behaviour. Thus, it is special that the wife gets a special distinction in Sangam literature.

Keywords: Sangam literature, love, Society, Life, Husband and Wife,

முன்னுரை

மனிதன் தன் கருத்துக்களைப் பரிமாற்றிக்கொள்ளக் ஏதேனும் ஒரு முயற்சியை மேற்கொள்கின்றான். அஃறிணை, உயர்திணை என் இவ்விரு நிலையிலும் அவரவர்க்கு உரிய நடையில் கருத்தை பரிமாற்றிக்கொள்கின்றனர். இவ்விரு திணைகளிலும் உயர்ந்த நிலையில் (ஆறாம் அறிவு) இருப்பவராக கூறப்படுவது மனித இனமே.

ஒவ்வொரு மொழிக்கும் ஒரு வாழ்வு உண்டு எனலாம். அதைப்போலவே தமிழ் மொழிக்கும் ஒருவாழ்வு உண்டு எனலாம். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய மூத்த மொழி நம் தமிழ்மொழியாகும். எனவே வாழ்க்கை எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்ற அடிப்படைகள் பழந்தமிழர்களின் மொழியின் வழி அறிந்துள்ளோம். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பழந்தமிழர் கல்வெட்டுகள் பல நாடுகளிலும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பை அறியலாம்.

சங்க இலக்கியங்களில் இவ்விரு திணைகள் பற்றியும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளையும் நம் கண்ணெதிரே கொண்டுவருகின்றன எனலாம்.

மனிதன் வாழ்க்கைக்கு சிறந்த இடமாக தேர்ந்தெடுத்தது பறவைகள், விலங்குகள் இருந்த இடங்கள் எனலாம். ஏனெனில் சிற உயிரினம் கூட உயிர்வாழாத இடம் மனிதன் உயிர்வாழ சிறந்த இடமல்ல, இதை அறிவியல் முறையிலும் தற்போது ஆராய்ந்து கூறியுள்ளனர்.

குடும்ப வாழ்க்கை, சமுதாய வாழ்க்கை, தனி மனித வாழ்வு மூன்று நிலைகளிலும் மனிதன் சிறந்த அறத்தையே பின்பற்றியுள்ளனர். பெண் என்பவள் சமுதாயத்தில் குடும்பத்தில் மகளாகவும், தலைவனுக்கு மனைவியாகவும், பிள்ளை தாயாகவும் சமுதாயத்தில் சிறந்த நிலையே தலைவி பெற்றுள்ளாள். மேலும், இல்லத்திற்கு வருகைபுரிந்த விருந்தினர்களை இன்முகத்துடம் உபசரிக்கும் போதும் விருந்தோம்பல் அறத்தினையே பின்பற்றியுள்ள செய்தி இலக்கியத்தின் வழி அறியலாம்.

தலைவி பிரிவின் போதும் தலைவன் மீது கொண்ட அன்பின் வெளிப்பாடாக கற்பு வாழ்க்கையிலும், களவு வாழ்க்கையிலும் அறம் தவறாமல் வாழ்ந்துள்ள செய்திகளை இலக்கியங்களில் காணலாம். எட்டுத்தொகை நூல்களும் தலைவியின் அறச்செய்திகளை ஆராய்ந்து இச்சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது இத்தலைப்பு.

இலக்கியம் போற்றும் தலைவி

இல்லறத்திலும், புறவாழ்விலும் அனைவரும் போற்றவேண்டியது வாழ்க்கை அறமே. அறத்தோடு ஒரு செயலைச் செய்யும்போதும் அவற்றின் வழி பின்பற்றும்போதும் அனைத்து நற்செயல்களும் தானாய் வந்தமையும். மக்கள் வாழ்வில் கொண்டொழுக வேண்டிய வாழ்க்கை நெறியை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்கின்றனர். இதனை,

“அவரே, கேடில் விழுப்பொருள் தருமார் பாசிலை

வாடா வள்ளியங் காடிற் தோரே

அன்னள் அளியள் என்னாது மாமழை

இன்னும் பெய்ய மூழங்கி

மின்னுந் தேரியென் இன்னுயிர் குறித்தே” (Parimanam & Balasubramaniam, 2004)

என்ற பாடலில் அறவழியில் பொருள் தேடச் சென்ற தலைவன் வருவேன் எனக் கூறியக் கார்ப் பருவம் வந்துவிட்டது என்று, கார்காலம் கண்டு தலைவி அஞ்சுவதாக அமைத்துள்ளார் புலவர் கச்சிப்பேட்டுக் காஞ்சிக் கொற்றனார்.

தலைவன் அறவழியில் பொருள் ஈட்டச் சென்ற நிலையி் தலைவனின் கூற்றை அறத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டு உடல் வருத்தி கார்காலம் வரை காத்திருந்த தலைவியின் அறத்தையும், நேர்மையான முறையில் பொருள் தேடச் சென்ற தலைவனின் அறச்செயலையும் குறுந்தொகை வாயிலாகக் காண்கின்றோம்.

குடும்ப வாழ்வு சிறக்கப் பொருளின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்த சான்றோர் குடும்பத்தில் ஆணிவேராய்த் திகழும் தலைவனே பொருள் தேட வேண்டும். அதுவே அறமாகும் என்றும் கருதியிருந்தனர். இச்செய்தியைக் குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்றில் கூறுகையில்,

“வினையே ஆடவர்க் குயிரே வாணுதல்

மனையுறை மகளிர் காடவர் உயிரே” (Parimanam & Balasubramaniam, 2004)

என்ற பாடல் வரிகளில் தலைவன், தலைவியின் கடமைகளை அழகாகப் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ பாடியுள்ளார்.

இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரத்தில், தலைவி தலைவனோடு பொருளிட்ட செல்லும் காலம் தலைவி உடன் செல்லவில்லை. இச்செய்தியை,

“முந்நீர் வழக்கம் மகடுவோடு இல்லை” (Ganesaiyar, 2010)

மழைநீர், ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர் என முந்நீர் வழி உருவாகிய கடலைக் கடந்து தலைவனோடு செல்லும் வழக்கம் தலைவிக்கு இல்லை. எனவே, தலைவி பொருளிட்டி வரும் காலம் வரை தலைவி தலைவனையே நினைத்து அறத்தோடு நின்ற செய்தியை அறியலாம்.

காதல் வாழ்க்கையில் தலைவி

சங்கப் புலவர்கள் பாடிய செய்யுட்களில் பெரும்பான்மையானவை ஆண் பெண் உறவு பற்றியனவாகும். அதனாலேயே சங்க காலங்களைப் பொற்காலம் என அழைக்கின்றோம். இதனால் சங்கச் சான்றோர் அதற்களித்த சிறப்பு உணரப்படும். ஆண் பெண் உறவுகளில் சமூகக் கூறுகளையும், காதலர்தம் மன உணர்வுகளையும் நன்கு உணர்ந்து பாடியுள்ளனர். இதனால், அவர்களின் செய்யுட்கள் கற்பனைப் படைப்புக்களேனும் உண்மை மாந்தரின் உணர்வு தெளிவாக வெளிப்படுகின்ற காட்சியை நாம் பாடல்களின் வழி அறியலாம்.

பழந்தமிழர் வாழ்வில் காதல் என்பது முதலில் களவொழுக்கத்தில் தோன்றுகிறது. அதன்பிறகு இல்லற வாழ்க்கையில் அமைகின்றது, இதை கற்ப வாழ்க்கை என்று கூறக்காணலாம். களவிற்போது ஒத்தப்பண்புடைய தலைவனும் தலைவியும் சந்தித்து உரையாடுதல், அன்பை பரிமாற்றுதல் இவ்வாறு புரிதலுடன் ஆரம்பகால கட்டங்கள் நகர்கின்றது. பெரும்பாலும் அக இலக்கியங்கள் தலைவன் தலைவி வாழ்க்கையையே பிரதிபலிக்கின்றன.

காதலின் முதற்படியாக ஓர் ஆணும் பெண்ணும் இயற்கையாக சந்தித்தித்துக் கொள்ளும் நிகழ்வு நடைபெறுகின்றது. இவ்விருவரும் உறவினரல்லாதவராக இருக்கலாம், உறவினராகவும் இருக்கலாம் இச்செய்தியை,

“யாயும் ஞாயும் யார் ஆகியரோ?

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளீர்?

செம்பலப் பெயல் நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே” (Parimanam & Balasubramaniam, 2004)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடல்வரிகள், எதிர்பாராமல் தலைவனும் தலைவியும் சந்தித்து காதல் வயப்படுகின்றனர். இருவரும் உறவினர் அல்ல ஒரே ஊரும் அல்ல, ஆனால் அன்பினால் ஓர் உள்ளமாக கலந்தனர். ஓர்வேளை தலைவி, தலைவன் தன்னை பிரிவான் எனில் என தன்னுடைய ஐயத்தைத் தலைவனிடம் உரைக்கிறாள். தலைவன் அதற்கு மண்ணில் மழைநீர் கலந்தார் போல் உன்னைப் பிரியேன் என தலைவன் கூறுகின்றான்.

களவு வாழ்க்கையில் தலைவி தலைவன் இன்பம், துன்பம் இரண்டிலும் பங்கு கொள்கின்றாள். இதனை கலித்தொகையில்,

“அன்பறச் சூழாதே ஆற்றிடை நும்மோடு

துன்பம் துணையாக நாடின் அதுவல்லது

இன்பமும் உண்டோ எமக்கு?” (Swaminatha Iyer, 1986)

தலைவன் தலைவியை விட்டு பிரிந்து சென்று பொருளிட்டி வரும் செல்வத்தினால் தலைவிக்கு அந்த பிரிவு வருத்தத்தையே தரும். ஆனால் தலைவனுடன் செல்லும்போது வழியில் ஏற்படும் துன்பங்கள் கூடத் தலைவிக்கு இன்பத்தையே தரும் என தலைவி தன் துன்பத்தையும் இன்பமாக மாற்றும் வல்லமை தலைவனுடன் செல்லும்போது உண்டாகும் என் கூறுகின்றாள்.

அகநானூறு பாடல் ஒன்றில் உடம்பிற்கும் உயிர்க்கும் உள்ளபடியான நட்பினையும், அவ்வுயிர் இன்புற்று வாழ்வது போன்றதும் காலையும், சாதல் போலும் துன்பத்தையும் தரும் பிரிவையும் பொறுத்தற்குரிய நம் தலைவி இப்பொழுது பெரிதும் வருந்தி இருப்பாள் போலும்! தலைவி இரங்கத்தக்கவள் என தலைவியின் துன்பத்தைத் தன் நெஞ்சிடம் உரைப்பதாக அமைகின்றது என்பதை,

“நோம்கொல்? அனியள் தானே - யாக்கைக்கு

உயிர்இயைத் தன்ன நட்பின், அவ்வுயிர்

வாழ்தல் அன்ன காதல்,

சாதல் அன்ன பிரிவு அரியோளே! (முனைவர் இரா. செயபால், 2004)

என்ற வரிகளில் தலைவியின் இரங்கத்தக குணநலன்களும் தலைவனுக்காக அறத்தோடு தலைவி காத்திருக்கின்ற செய்தியையும் அறியக்காணலாம்.

காதல் வாழ்க்கையில் தலைவி, தலைவன் இருவரையும் துன்பமடையச் செய்யும் காலம் மாலைப்பொழுது ஆகும். ஏனெனில் இருவரும் பகல்பொழுது முழுவதும் சந்தித்து உரையாட இயலும், ஆனால் மாலைப்பொழுது தலைவி தன் பெற்றோருக்கு அறத்தோடு நிற்கும் நிலை உருவாகின்றது. இதனை,

“காலையும் பகலும் கையறு மாலையும்

ஊர்துஞ் சியாமமும் விடியலு மென்றிப்

பொழுதிடை தெரியிற் பொய்யே காமம்

மாவென மடலொடு மறுகில் தோன்றித்

தெற்றெனத் தூற்றலும் பழியே

வாழ்தலும் பழியே பிரிவுதலை வரினே” (Parimanam & Balasubramaniam, 2004)

என்ற பாடல் வரிகளில் தலைவியின் வருகையை எதிர்நோக்கி காத்திருந்த தலைவனுக்கு, தோழி வருகையால் ஏமாற்றம் அடைந்தான். தோழி தலைவி இனி உன்னைக் கான வரமாட்டாள் என்று கூறுகின்றாள். தலைவனோ தன் காதல் உண்மையானது: நள்ளிரவும், விடியற்காலையும் தோன்றும் காமம் உண்மையுள்ள, தலைவி என்னை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் நான் பனை மடலால் ஆனா குதிரையின் மேல் மடலேறுவேன். ஆனால், அது தலைவி எனக்கு அளித்தத் துன்பத்தை ஊரார் பழிபேச காரணமாகும். நான் அவ்வாறு செய்யவில்லை: ஏனெனில் என் காதல் உண்மையானது என்று தோழியிடம் தன் கூற்றை உரைக்கின்றான் தலைவன்.

தலைவியின் இல்வாழ்க்கை

திருமணம்

களவு வாழ்க்கையில் அடுத்த நிலையாக இலக்கியங்கள் கூறுவது கற்ப வாழ்க்கை(திருமணம்) ஆகும். கற்ப வாழ்க்கையில் தலைவி எல்லா சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்றார் போல் தன்னை மாற்றிக்கொண்டு வாழும் தன்மை கொண்டவளாக திகழ்கின்றாள். சங்க இலக்கியங்களில் காதல் திருமணம் அதிகளவு நடைபெற்றன என்ற செய்திகள் அறியப்பட்டாலும், பெரியோர்கள் கூடி திருமணம் செய்து வைத்த செய்திகளும் இலக்கியப் பாடல்களில் காணலாம். அவற்றுள் ஏறு தழுவல், பொருள் கொடுத்து மணமுடித்தல் என பல நிலைகளில் நிகழ்ந்துள்ளன.

களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட தலைவன் தலைவியிடம் பொய் கூறுவது அதிகரிக்கும் போது சான்றோர்கள் முன்னிலையில் திருமணம் செய்து வைக்கப்படுகின்றது. இதனை தொல்காப்பியத்தில்,

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப” (Ganesaiyar, 2010)

என்ற நூற்பா வழி அறியலாம்.

“இலக்கியங்களில் தலைவி என்பவள், குடும்பத் தலைவி, மனைவி, மனையோள், மனைகெழு மடந்தை, மனைகெழு பெண்டு எனவும், இல்லுறை மகளிர் எனக் குடும்ப பெண்கள் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதையும் அறியலாம்.”

பெற்றோர் உடன்படாததால் தலைவி தலைவனை ஊரார் முன் திருமணம் செய்து கொள்கிறாள். செல்வ செழிப்புடன் இருந்த தலைவி சூழ்நிலை மாற்றத்தால் வறுமை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு ஒரு வேளை விட்டு ஒரு வேளை உணவு உண்ணுகின்ற போது தன் தந்தையிடம் சென்று உதவி கேட்கவில்லை! என்ற செய்தியை,

“கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றெனக்

கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளான்

ஒழுகநீர் நுணுங்கறல் போலப்

பொழுது மறுத்து உண்ணும் சிறுமது கையளே!”

என்ற வரிகளில் தலைவன் எச்சூழ்நிலையின் இருப்பின் அவனுடனே வாழும் தலைவியின் பண்பு அறம் போற்றத்தக்கது.

இல்லற வாழ்க்கை

ஆண், பெண் இருவரும் மனம்ஒத்து, கருத்தொத்து இணைந்து வாழ்க்கை நடத்துவது பல்வேறு அறங்களையும் ஆற்றப்பவர்களாக இருப்பதே இல்லறத்தின் சிறப்பாகும். சங்க காலத்தில் ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு, அன்பு, அறிவு, செறிவு, நிறைவு, முறை, பொறை, முதலான இல்லற அறப்பண்புகள் என வாழ்வியலில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இல்லறத்தில் பொருள்தேடிச் சென்று வரும் தலைவனுக்காக அறத்தோடு தலைவி காத்திருப்பாள். இல்வாழ்க்கையில் அறம்பல புரிவதற்கு பிறரிடம் சென்று உதவி கேட்காமல் இருக்கவேண்டுமெனில் பொருள்தேடல் இன்றியமையாதது ஆகும். இதனை,

“அறன்கடைப் படாஅகவாழ்க்கையும் என்றும்

பிறன்கடைச் செலாஅச் செல்வமும் இரண்டும்

பொருளின் ஆகும்”

என்ற பாடல் வரிகளில், இல்வாழ்வில் அறம் தவறாதிருத்தலையும் பொருள் இன்றியமையாமையும் விளக்கி இல்லற விழுமியங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.

கணவன், மனைவி என்பவர் இருவரும் ஈருடல் ஒருயிராக இருத்தல் வேண்டும் என்பதும், எப்பிறவியிலும் இப்பிறவிபோல் உன்னையே கணவனாக அடையவேண்டும் இலக்கியங்களில் வழி அறியலாம். இதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்த குறுந்தொகை பாடல் ஒன்றில்,

“இம்மைமாறி மறுமை ஆயினும்

நீ ஆகியர் என் கணவனை:

யான் ஆகியர் நின் நெஞ்சம் நேர்பவளே” (Parimanam & Balasubramaniam, 2004)

இப்பாடல் வரிகளில், இந்தப் பிறவி மாறி அடுத்த பிறவியிலும் நீதான் என் கணவனாக அமையவேண்டும், நான்தான் உன் மனைவியாக அமையவேண்டும் என்றும் தலைவி கூறுவதாக அமைகிறது.

பிரிவு வாழ்க்கையில் தலைவியின் ஒழுக்கம்

இல்லற வாழ்க்கையில் தலைவனும் தலைவியும் சில காலங்களே கூடி வாழ்கின்றன, இச்செய்தியை இலக்கியங்கள் வழி அறியலாம். இச்செய்தி முன்னமே(இலக்கியம் போற்றும் தலைவி) கூறப்பட்டுள்ளது. வினைமேற்கொள்ளுதல் ஆணுக்கும், குடும்பவாழ்க்கை பெண்ணும் என்ற அறிந்தோம்.

சங்ககால சான்றோர் தன் பாடல்களில் வீரமிக்க, வினைமேற் கொள்ளும் ஆண்களையே மணந்தனர். பிரிவின் துயர் தலைவியை வதைப்பதாக இலக்கியங்களில் கூறுகின்றனர் சான்றோர். சில நேரங்களில் துன்பம் தன்னை அதிகளவு வாட்டும்போது தலைவனிடம் தன்னைப் பிரியவேண்டாம் என்று கூறுவதாக இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன.

குறுந்தொகையில் வரும் பாடல் ஒன்றில் தலைவனைப் பிரிந்து நாம் வருந்துவதைவிட அவர் பிரிந்த போது எம் உயிர் பிரிவது சிறந்தது எனத் தலைவிக் கூறுவதாக அமைகிறது. இதனை,

“கருங்கால் வேம்பின் ஒண்பூ

என்ஐ இன்றியும் கழிவது கொல்லோ” (Parimanam & Balasubramaniam, 2004)

எனப் பாடல் வரிகளில் அறியலாம்.

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையரிடம் சென்று தங்கிவிட்டான். இதன்போது தலைவனின் தூதாக வந்த பாணர் முதலியோர் தலைவியிடம் வந்தபோது தோழி அவர்களை மறித்து தலைவியின் மாண்புகளை எடுத்துக் கூறுவதாய் அமைந்துள்ளது தும்பிசேர் கீரனின் பாடல் வரிகள்.

“உற்றுஇன் புறேஎம் ஆயினும் நற்றேர்ப்

பொய்கை ஊரன் கேண்மை

செய்து இன்புற்றனம் செறிந்தன வளையே”

என்று தலைவன் அவளை விட்டுப் பிரிந்த போதும் கற்பொழுக்கத்தோடு அவளையே நினைத்து இன்புற்றாள் தலைவி எனக் கூறுகிறாள். தலைவன் மெய்யுற்று இன்பமடையாவிட்டாலும், அவன் நட்பினை மேலும் மேலும் வளர்த்து இன்புற்றோம். அதனாலேயே உடல் மெலிந்து கை வளையல்கள் கழறா வண்ணம் கையில் இறுகி அமைந்துள்ளன என்றாள் தோழி வாயில் மறுத்து கூறுகின்றாள். இப்பாடல் வரிகளின் மூலம் தலைவனின் எவ்வகைப் பிரிவிலும் தலைவியின் ஒழுக்கம் அறநிலையில் இருப்பதை அறியலாம்

விருந்தோம்பல்

“மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடுண்” என்கிறார் ஒளவையார் அதாவது நாம் உண்கின்ற உணவை புதிதாய் வருகின்றவர்களுக்கும் கொடுத்து உபசரிக்கும் பண்பு தமிழர்களுக்குரியதாகும் சங்க இலக்கியங்களிலும் எட்டுத்தொகை நூல்களான அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய நூல்களில் விருந்தோம்பலின் சிறப்பு தொடர்பாக அதிகம் பேசப்படுகிறது.

தமிழ் மொழியின் சிறப்பு வாய்ந்த திருவள்ளுவரின் திருக்குறளில் இல்லறவியல் என்ற ஒரு தனி அகராதி வைத்துப் பாடியுள்ளார். இல்லற வாழ்க்கைக்கு தேவையான விழுமியங்கள் என வாழ்க்கைத்துணை நலம், மக்கட்பேறு, அன்புடைமை, விருந்தோம்பல் என மேலும் பல நலன்களை கூறியுள்ளார்.

“வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை

பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று”

என்ற குறளில் விருந்தினரை நாள்தோறும் வரவேற்று மகிழ்பவரின் வாழ்க்கை, அதன் காரணமாகத் துன்பமுற்றுக் கெட்டொழிவதில்லை என்பது பொருள்.

புறநானூறு பாடல் ஒன்றில் பகல்பொழுது கடந்து இரவுப்பொழுதில் தன் மனைவி(பாடினி)யுடன் வந்த முதியவரான பாணனை, ஓர் இல்லத்தரசி இன்முகத்துடன் வரவேற்று, அப்பாணனையும் அவர் மனைவியையும் வீட்டின் உள்ளே அழைத்து விருந்தோம்பல் செய்கிறாள். இதை ஆலங்குடி வங்கனார் கீழ்வருமாறு சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார்.

“புறவும் இதலும் அறவும் உண்கெனப்

பெய்தற்கு எல்லின்று பொழுதே அதனால்,

முயல்சுட்ட வாயினும் தருகவேம்:புகுதந்து

நங்குஇருந்த தீமோ முதுவாய்ப் பாணன்” (Swaminatha Iyer, 1986)

என்ற வரிகளில் பொழுதும் போய்விட்டது. அதனால் உங்களுக்கு முயல் சுட்ட கறியேனும் தருகிறேன். என் வீட்டுக்குள் புகுந்து, உண்டு, தங்குங்கள். முதுவாய்ப் பாணன் என்பவன் பாட்டுப் பாடும் பாணன், அவன் மனைவி பாடினி.

நாள்தோறும் விருந்தோம்பல் முதலான நல்அறங்கள் நிகழ்தற்கு இடமான நன்மையுடைய இல்லத்திற்கு உரிய கற்புடைய மகளிர்க்கு இன்றியமையாத பல்வேறு மாண்புகளும் பொருந்திய தலைவி என, தலைவியின் வாழ்க்கை இல்லறத்தில் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதை தொல்காப்பியம்,

“கற்பும் காமமும் நற்பால் ஒழுக்கமும்

மெல்லியற் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்

விருந்து புறத்தருதலும் சுற்றம் ஓம்பலும்

பிறவும் அன்ன கிவோன் மாண்புகள்” (Ganesaiyar, 2010)

என்ற நூற்பாவில் தலைவியின் இல்லற மாண்புகளில் விருந்தோம்பல் அறம் கூறப்பட்டுள்ளது.

பண்டைக் காலத்தில் வீடு தேடி வரும் புதியவர்களே விருந்தினர் எனப் போற்றப்பட்டனர். அவர்களை அகமும், முகமும் மலர இனிதே வரவேற்று விருந்தளித்தனர் என்பதை,

“வறுங்கை வம்பலர்த் தாங்கும் பண்பிற்

செறிந்த சேரிச் செம்மன் மூதூர்” (Parimanam & Balasubramaniam, 2004)

என்ற பாடல் வரிகளின் வழி அறியலாம்.

முடிவுரை

இலக்கியங்களில் வழி சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கை முறையை அறிந்தாலும், மொழிகளுக்கு என்று ஒரு வாழ்க்கை முறையுள்ளது. தலைவி என்பவள் குடும்ப வாழ்க்கையில் மட்டுமே பங்கு பெற்றனர். சமூகத்திலும், குடும்பத்திலும் சில கட்டுப்பாடுகளை விதித்து அவற்றின் அடிப்படையில் தலைவி வாழ்ந்துள்ள செய்திகளையும் தமிழ் இலக்கியங்களின் வழி அறிகின்றோம். ஆனால், இக்காலங்களில் பெண் சமூகத்திலும், குடும்ப வாழ்க்கையிலும் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றாள். ஆணும், பெண்ணும் சமம் என்ற சூழ்நிலை தற்போது உரிமையாகிவிட்டது. எனவே, பெண் தன் மனதில் தோன்றியக் கருத்துக்களை இச்சமூகத்தில் வெளிப்படுத்த உரிமையுள்ளது. இதனால் பெண்கள் பல இடங்களில் தனக்கென சில பெருமைகளையும், உரிமைகளையும், ஆளுமையும் பெற்றிருக்கிறாள். இவ்வாறு பெண்கள் ஆளுமை பெற்றாலும் மக்கட்பேறு பேணுவதில் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இதனால் அவர்களின் வாழ்க்கை பிற்காலங்களில் பல இன்னல்களில் சென்று விடுகின்றன. எனவே, தமிழ் மொழியில் சங்க இலக்கிய மக்கள் வாழ்க்கை முறையில் பல குறைகளும் உள, இன்றைய காலகட்டத்திலும் சில குறைகளும் உள என்பதே இவ்வாய்வின் முடிவுகள்.

References

Ganesaiyar, (2010) Tholkappiyam Urai, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.

Parimanam, A.M., Balasubramaniam, K.V., (2004) Kurunthogai, New Century Book House Pvt Ltd, Chennai, India

Swaminatha Iyer, U.V. (1986) Natrinai Moolamum Uraiyum, U.Ve.Sa. Library, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License